

skal svare til den Sum, som fra indeværende Aars Finantslov er overført paa den for 1863—64 vedtagne. Skulde jeg forøvrigt have feilet i denne min Opfattelse af Sagen, vilde det være mig kjærst for Afstemningen at blive oplyst derom af den ærede Minister.

Ministeren for Kongerigets særlige Finantser: Den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, har vistnok i det Hele opfattet, hvad der væsentligt er Hensigten med det stillede Endringsforslag, men dog maaskee ikke saa skarpt, at det ikke skulde kunne gjøres tydeligere endnu, og jeg skal derfor i den Anledning tillade mig at høre et Par Ord til Forklaring. Foruden det Beløb, som er bevilget paa Finantsloven for indeværende Aar, er der paa det Tillægsbevillingslovsforslag, som her foreligger, forlangt 738,000 Rb.; desuden er der i den nu vedtagne Finantslov for næste Aar bevilget 3 Millioner Rigsdaler, hvilket altsaa tilfammentaget udgjør 3,738,000 Rb.; men det fremgaaer af de Rigsdagen meddeelte Oplysninger, at Regjeringen til samtlige de Arbejder, der ventes at ville blive udførte i den tilbagestaaende Deel af indeværende og i næste Finantsaar, ikke vil behøve 3,738,000 Rb., men 400,000 Rb. mindre, altsaa 3,338,000 Rb. Grunden til, at man har forlangt disse 400,000 Rb. mere, er alene den, at man ikke vidste, i hvilket af disse Finantsaar Udgiften vilde falde, og man har derfor foreslaaet Rigsdagen at bevilge den for begge de nævnte Finantsaar, men naturligviis saaledes, at Summen kun kunde komme til Udgift i det ene af dem. Denne Forholdsregel var nødvendig for at undgaa senere Banskæligheder ved Tillægs- og Esterbevillingslove, som der ellers kunde blive Tale om. Det Tilfælde, som nu er fremkommet, bevirker imidlertid, at der kan blive Spørgsmaal om allerede i indeværende Finantsaar at udsærdige Obligationer for en betydelig større Deel end 400,000 Rb. af det Beløb, som er bevilget for næste Finantsaar. Man maatte altsaa tage et andet Tal istedet for de omhandlede 400,000 Rb.; men da dette for Diebliffet ikke lader sig bestemme, idet jeg endnu ikke veed, hvor stort Beløbet vil blive,

er det altsaa en ubestemt Sum, hvorfor jeg begjærer mig Bemyndigelse til at udsærdige Obligationer. Naar jeg nu saaledes istedetfor dette bestemte Tal 400,000 Rb. skulde sætte et ubestemt, der kunde gaae indtil det fulde Beløb af, hvad der er bevilget for næste Finantsaar, kunde jeg ikke lade de nu paa Lovforslaget opførte 400,000 Rb. blive staaende, og derfor har jeg foreslaaet Rigsdagen at udvotere dem af de 738,000 Rb., hvori de ere indbefattede, og istedetfor sætte et ubestemt Beløb, der dog ikke skal udgjøre det hele Beløb, som er bevilget for næste Finantsaar. Det er Meningen med Endringsforslaget.

Ingerslev: Snderigsministeren bliver altsaa fremdeles berettiget til at disponere over 738,000 Rb. i indeværende Finantsaar? (Finantsministeren: Ja!). Jeg har da i det Væsentlige opfattet Sagen rigtig og finder ingen Betænelighed ved at stemme for det stillede Endringsforslag. Det maatte dog maaskee være mig tilladt endnu kun at bemærke, at, som jeg allerede ved Sagens forrige Behandling tillod mig at udhæve, kan jeg for mit Vedkommende ikke ønske, at Entreprisverne erholde Forstud paa det Arbejde, de skulle udføre. Det forekommer mig ogsaa at maatte medføre meget store Banskæligheder for Finantsministeren, naar han udsteder Obligationer, førend Detalingen skal erlægges; da at sørge for, at Staten fyldestgøres for de fulde Renter deraf; men naar han desuagtet overtager Ansvaret derfor, kan der fra mit Standpunkt Intet være derimod at erindre.

Hjerring: Det er ikke om Endringsforslaget, at jeg vil tillade mig et Par Ord; thi det tiltvæder jeg ganske; det er derimod om Lovforslaget i dets Heelhed . . .

Formanden: Jeg maa afbryde den ærede Taler. Det er nemlig kun Endringsforslaget i Forbindelse med § 8, der er under Forhandling.

Da Ingen videre ønskede at høre sig, gif man til Afstemning, hvorved;